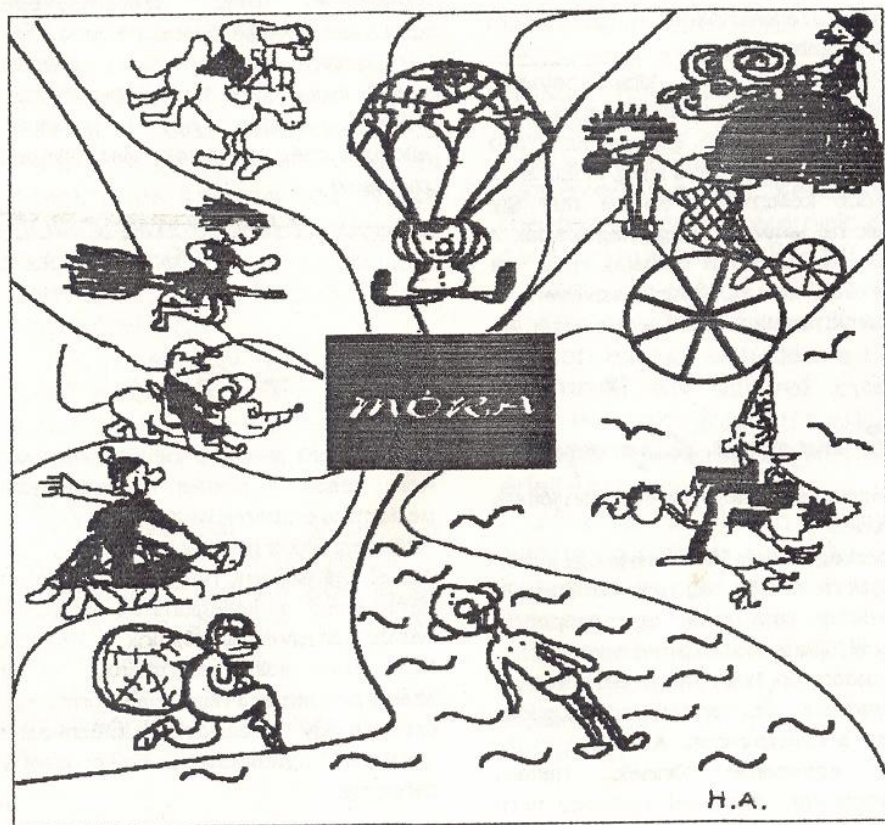

Kolesszus *a more*

I. évfolyam 1. szám 1993. november 8.

Minden út Mórába vezet.

Kolesszális bevezető a Móra kolesz kolesszális újságjához

Most mondhatnám, hogy szenzációsak leszünk, hogy valóra váltjuk legmerészebb álmaitokat, hogy be aranyozzuk napjaitokat, hogy a szílvárvány színeit visszük szürke életeitekbe. De nem akarok ígéretet tenni. Ugyanis az, hogy milyen lesz ez a lap, nemcsak rajtunk, szerkesztőkön múlik, hanem sokkal inkább rajtatok.

Persze, mi most kihirdethetnénk, hogy zseniálisak vagyunk, de lehet, hogy lebukás lenne a vége. Ezt csak az olvasó döntheti el, a fene egye meg. Nekünk ez felettébb kellemeiten, de ha már így alakult, ne tartsátok meg magatoknak a véleményeteket! Azt is írjátok meg, mit hiányoltok, mi az, amiről szívesen olvasnátok, esetleg miről szerezzünk be

bővebb információkat. Hiszen erre való a mi kis levelesládánk a földszinten. Írjátok! És ne csak véleményt, cikket is, ti sőtétben bújkáló, írásaitokat rejtegető írkászok!

Tudom, sokan biggyeszíttek majd le cseresznye ajakaitokat, mondván: Ilyet én is tudok írni! Vagy ne adj' isten, ily szavak szökkennek ki fogatok kerítésén: Ennél még én is jobbat írok!

No, akkor írjatok jót, jobbat, szellemest, még szellemesebbet, kritizálás helyett segítetek nekünk!

De ha tetszett, nemsokára visszavár hatsz, Jóska, Sára, Tercsi, Fercsi, Kata, Klára, s valahány név a naptárba; eljövünk még hozzátok, viszontlátásra, mórások!

Hajdu Anna Júlia
főszerkesztő

Te vagy a főszerkesztő

-Elnézést kérek, hogy ilyen későn jöttem haza, de...

-Éppen egy perce feküdtem le egy kicsit!

-Sajnálom, én tényleg nem szoktam ki maradozni, csak most egy csoporttársunknál jöttünk össze díánézegetésre.

-Azt tudom én, hogy maga nem szokott kimaradozni, de vannak egy jópáran ebben a kollégiumban. Az a baj, hogy nem egyszerre jönnek, hanem ötpercenkénti egyesével, úgyhogy nem is tudom, le merjek-e dőlni egyáltalán. Fogalmuk sincs, milyen rossz álmomból felkelni és rohanni ajtót nyitni. A leg

2. oldal

többen nem is köszönnek nappal sem, nem veszik a portást emberszámba, pedig mi is emberek vagyunk.

-Hát igen...akkor idé...jó éjszakát!

Azt el kell ismerni, hogy mi sem lehetnénk meg a kollégiumban dolgozók nélkül, bármilyen is köztünk a viszony. Nem lenne sokkal egyszerűbb az éjszakai portásnak a markába nyomni egy tizest és egy 'jóéccakáttal' elintézni ezt a dialógust? Legtöbbünknek egy húszast is megéme...

SzepeSSzentgyörgyi
Ádám

Kolesszus a more

Tiszta szemmel, tiszta szívvel...

Milyen lesz ez az újság, nem tudom. Nem mintha nem szeretnék beszólni, hogy milyen legyen, de azért megtartoztatom magam. Réges-régen, amikor én voltam kollégista, akkor is volt egy újság, az volt a neve, hogy „Magunk”. Kollégisták írtak bele, meg „kintiek” is írtak bele, nem volt valami nagy szám, de a mi szívünknek kedves volt. Azóta többen közülünk mindenféle tudományok kandidátusai, némelyik nagy hírnű költő, szóval eltelt némi idő.

És most egy Hajdu Anna nevű elsőéves leány lázas izgalommal újra megpróbálja. Ő és társai találják majd ki, milyen legyen.

Várakozással vagyok, s remélem, ezzel nem egyedül.

Nem lesz baj, ha egy kicsit túlfűtött lesz, s az se, ha egy kicsit infantilis.

Nem lesz zavaró, ha több lesz benne a rossz vers, mint a jó, ez máshol és másoknál is így van.

Nem lesz baj, ha megátalkodottan kritikus lesz, de az se, ha időnként elfogult.

Kolosszus a more

Nem lesz baj, ha valaki megsértődik, hogy kimarad belőle, de az se lesz baj, ha valaki csak azért se ír bele...

Mi, akik az ötvenes években születtünk (igen, igen, igen), egészen ifjan azt hittük, hogy a mi évjárataink az utolsók, akik érvényesen képesek gondolkodni felelősségről, közösségről (I), történelemről... életről etc. Most a hatvanas években születettek aggódnak: jaj, miért lankad a legújabb nemzedék.

Istenem, micsoda ostobaság! Csak erősen figyelni kell, és észrevenni az új kérdéseket, melyek igenis feltételek és a mostani húszévesek is felteszik ezeket a kérdéseket. Úgy, ahogy azelőtt talán senki sem. Hiszen ez egy új tudás, a tiszta szemmel és szívvel indulók talán még elfogulatlan tudása. A hozadék minőségét majd az idő érleli és mérheti úgyis...

Jó lesz, ha ebben az újságban is mutatja magát. És érdekelt már a kezdetben is, hogy mi lesz a neve. Megtudtam, hogy a címében benne van az a szó, hogy „amore”. Igen, ennél többet nem is nagyon lehet mondani.

Erdélyi Ágnes

Az új Kollégiumi Bizottság választásáról.

Az idén októberben két év után újra kollégiumi bizottsági választások voltak. A tavalyi választás a két évvel ezelőtti kudarcra miatt maradt el. Nem azért tértünk vissza a választáshoz, mert tavaly nem működött jól a diákvezetés, hanem mert úgy éreztük, az a helyes, ha a kollégisták saját maguk választják képviselőiket.

A választás lefolytatásáról kisebb viták alakultak ki a kollégiumi közgyűlésen - ahol az idén szép számban vettünk részt -, ám a választási részvétel igazolta az előzetes várakozásokat: a 320 kollégistából 260-an szavaztak a 18 jelőltre. A megválasztott nyolc emberből ketten - Mikó Zolt és Jónagán - voltunk már tavaly is a tűz közelében, a laza értelember. Vett Kollégiumi Bizottságban. Az új tagok közül Lucza Tamás -akik a KB titkárává választott- már pár éve volt tagja a koll. biz.- nek, a többiek (Gömze Andreas /12/, Hegedüs Zolt /1/, Lengyel Zsuzsi /26/, Stummer Márta /39/, Szepesszentgyörgyi Ádám /1/) még csak most kóstolgatják a munkát.

A választások tanulsága az én saját véleményem szerint az, hogy jobban tükrözi a kollégiumi népszerűséget, mint az eddig végzett közösségi munkát. És az sem túl szerencsés, hogy a kollégiumi 80:240-hez képest, a KB-ben 6:2 a fiú-lány arány. Bár ezt főleg lányok választották Node itt a lehetőség az új KB-nek a bizonyításra!

A Kollégiumi Bizottság üléseiről

Eddig két KB ülés volt. Az új KB alakuló ülésén emléklappal köszöntük meg a régi

KB tagjainak munkájukat, és felkértük őket és a meg nem választott jelölteket, hogy segítsék a KB- t munkájában. Az ülés 1/2 9- től 1/2 12- ig tartott. Felmerültek:

- egy kollégiumi búfé létrehozásának lehetősége (a részletek még kidolgozás alatt),

- a tavaszi kolesz- kirándulás lehetséges úticéljai,

- a kollégiumi élet beindításának feladatai.

A második KB ülés a szünet előtti héten volt. Ezen a következőket beszéltük meg:

- a kollégiumban felállított fény- másológép használatát (3,90 Ft/ oldal, megkérhető Kubatovics István (ejtsd: Steve), 9/B).

- a vendégszobák új rendjét: no vembertől egy kollégista egy hónapban csak egyszer kérhet vendégszobát, több alkalommal csak akkor, ha arra a napra más nem kéri.

- a Kábel TV Rt. ígérete szerint még ebben az évben kb 20 műholdas csatorma lesz fogható kollégiumunkban,

- a számítógépterembe hamarosan új kitűnő minőségű tintasugaras nyomtatót veszünk,

- a kultúrterembe és más közös helyiségekbe 250 új szék érkezett,

- továbbá elkezdődött az elhasznált lódoti plédok kicserélése.

Az év eleje óta összesen 12 lányt és 6 fiút vettünk fel a kollégiumba az üres helyekre.

A Kollégiumi Bizottság üléseiről ezenkívül is mindig beszámolunk újságunkban.

*Takács István
a KB sajtófőnöke*

Duma – party

Megszületett egy ötlet. Nem volt más hátra, mint megvalósítani. Felsugárzott bennünk a fény, tollat ragadtunk, kiírtuk, bemondtuk, és összejött az első Duma-party. Zötykölődve indultunk: mi legyen a témánk? Hamarosan kiderült, rengeteg van belőle. Kiválasztottunk egyet. Nekirugaszkodtunk és beindult a motor.

Témáink változatosak, sokoldalúak. Nézzük csak, miről volt szó az elmúlt hat alkalommal: szokásokról, testbeszédéről, lélekről, az agyról, káros szenvedélyekről (alkoholról, kábítószerrel, játékszenvedélyről, kleptomániáról), szektákról, generációs problémákról (szülő-gyerek, tanár-diák viszonyról), szeretetről, szerelmről, s utoljára a félelemről. Úgy belelendülünk a beszélgetésekbe, hogy már éjfél is elmúlik, mire befejezzük. A gondolatainkból visszatérve konstatáljuk, aludnunk is

Koleszusz a more

kéne, hisz holnap is van nap, reggel korán kelünk. Bár ez nemigen akadályoz meg bennünket abban, hogy amit elkezdtünk, azt be is fejezzük.

Találkozásainkat barátságosabbá teszi, hogy közben teát szürcsölgetünk és eszegetünk azokból a finomságokból, amelyeket ki-kimaga hoz le (pl. málnalekvár, almás rétes, sós sütemény stb.). Nálunk mindenki szót kap, minden fajta véleményt meghallgatunk, ha akad ellenvetés, megvitatjuk, átbeszéljük több szempontból. Aki egyedül van, társaságra lel, aki belefáradt a sok tanulásba, kikapcsolódhat, lazíthat, illetve, aki kíváncsi, kielégítheti érdeklődő vágyait.

Következő alkalommal a halál utáni élet kerül terítékre. Remélhetőleg a party után mi az e világi életünket fogjuk nyugodtan, boldogan folytatni, s nem leszünk holmi démonok martalékai...

Varga Zita

Közérzet '93

A vekker ádázul csörömpölni kezd. Annyi erőm sincs, hogy lecsapjam. Majd csak abbahagyja...

Megmozgatom rozsdás lábujjaimat. Kinézek a verőfényes napsütésbe.

Micsoda idő! De kit érdekel?

Valami baj lehet velem, ilyenkor normális tizenéves lánynak ujjongva, csilingelő trillákkal kellene köszönteni a hasadó hajnalt, s frissen kellene kipattannia az ágyból, miközben ébenszínű haján megcsillan a fiatalság. A tizenéves lánynak hamvas a bőre, mint az érett őszibarack, idomai fiatalosan feszülnek, szeme csillog...

Ehelyett karikás szemű, kócos, fénytelen hajú, pattanásos bőrű fruska ásítzik a tükörben.

Valami baj lehet velem, igen, valami baj lehet velem...

Bekapcsolom a rádiót, hátha felébredek.

ÉS MEGVILÁGOSODIK

Igen, megérték mindent! Hiszen hallom, hogy az
6. oldal

egész világ üde, friss, boldog és kíváncsi!

Megtudom, hogy mi hiányzik az életemből! És barátom is van, csak nem tudok róla. Sunlicht, a barátom! És megkaphatok mindent, ami az életben adható! Tschibo! És használhatok Liberót, ami az örömteli pehenka! Csupa öröm az élet!

Az Ariel elűzi a mocskot! Hófehérre varázsolja kis sárga ruhámat! Az Always nyugodt, biztonságos érzést nyújt nekem! Van olyan fogkefe, ami szinté visz az életembe!

Hát kell ennél több?

Vidám, ruganyos léptekkel megyek ki az utcára. Megtapogatom a zsebemben pénztárcámat. Elhatározásom végleges. A szent cél megér minden áldozatot!

Új ember leszek. Imádlak, világ!

Belépek a boltba, és jóleső tudattal tölt el, hogy megtaláltam a boldogság vezető útját.

Emberek! Kövessetek! Hiszen minden, minden olyan egyszerű!

Hajdu Anna Júlia

Koleszusz a more

mellékelt

MELLÉK-PAPÍRrepülő LET

Mottó: 'Ma nem

indul repülő,

hajtogass magadnak'

(Kispál és a Borz)

...SZÓVAL...

...szóval itt vagyunk, meg jajdejtő, meg bevezető, meg bevezetőhelyett, meg ilyesmi. Plusz (sőt Plusssz, azaz a szükséges) négy oldal. Mert a repülés életforma. Szemet be és zutti. Sekorlát, seesély. De messze még a placcst Hát valahol itt akarunk lenni. Közben. Papírból. Újságosan. Csak úgy. Lesz ezisazis. (Felsorolás, új bekezdés.)

...szóval ezisazis: kezdjük mondjuk a rovatokkal. Lesz belőlük néhány. Cél: átláthatóság és állandóság. Ritmust adunk az életednek. Mit szólsz? Itt van mindjárt a negyedik oldaltetején H.V.G. „Repcsik a boncasztalon”-ja. A következő számtól kezdve minden héten bemutat egy nevezetes repülőgépet a maga stílusában. Aztán ott lesz a VENDÉGFÉLOLDAL, gyaníthatóan szintén a következő számtól. Róla a neve mindent elárul. Nem hiányozhatnak a különböző kritikák, a rovat neve pedig (mert persze ez is rovat): MERTHÁTUGYE. A következő oldalt ifjú tehetségek eleddig ismeretlen remekművei tölthetik meg. Ez lesz a SAS-LIK,

Koleszusz a more

ahonnan a sasflókok majdan kirepülhetnek. A negyedik oldal alsó harmadában különös dologra bukkanhatsz, ó, kedves Olvasó. Már ha még olvasó. De erről külön bekezdés szólnon, mondá az Úr.

...szóval itt az új bekezdés (Mikó Z. félmondata). Tehát: ott (ti a negyedik oldal alján) egy szavazólap, visszajelző cédula, félcédula vagy mi van. Ahol mindenki úgy érezheti, hogy most tényleg beleszólt (holott tényleg beleszólt). Kérünk tehát, dobod be a kitöltött cetlit a földszinten elhelyezett dobozkába. Vagy a 7/bajtáján. Vagy az első kukába (bár ez esetben a mintavétel apróbb nehézségekkel járhat).

...szóval ennyi. És persze a legfontosabb: olvasás után remek papírrepülőt hajtogathatsz ebből a lapból (mármint ebből a négy oldalból). Ahogy Müller Péter Szíamimondaná:

„Mert a repülés életforma, papírrepülővel még szebb volna.”

Akkor hát rajtat Szálljunk el együtt! Lapozz!

jété

SAS-LIK

A Sas-likban ma néhány, még csak nem is pelyhedző szárnyú fióka mutatkozik be. A poémákból csak úgy süt a gyermeki ártatlanság, naiv bájuk igazán magával ragadja (sasfiókához méltóan) a tisztelt Olvasót. Visszanézve megállapíthatjuk, hogy óriási tehetségek mentek veszendőbe azáltal, hogy ezen, egykoron oly ifjú és reményteljes költőpalánták többé-kevésbé letették a lantot: Kucsera Zsuzsika szürrealisztikus látomása, Hajdu Annuska többretegű, szociális érzékenységről tanúskodó sorai mind-mind ezt bizonyítják, Jakab Tamáska meg én vagyok.

Ahhoz, hogy a rovat életben maradjon, természetesen a ti segítségeitekre van szükség. Ha tehát lapul a fiókban néhány remekmű, elő velükt (Akár sokéves, akár friss, meleg.) Az irományokat a 7/B szobában várjuk, eselleg a kirakandó dobozkába. Tehát csak rajtat

Anyák napjára

Zöld pázsiton fekszem
Jaj, de jól Hahót
Keresem a lóherét.
Neked, anyám,
Beh rossz neked...

(Kucsera Zsuzsika, 7 éves)

Zörög az avar

Zörög az avar,
S fejemben a zavar.
Mért zörög az avar,
Ha ez engem zavar?
Ne zörögj, te avar,
Mert ez engem zavart
De zörög az avar,
S engem tovább zavar.

(Hajdu Annuska, 12 éves)

Családi négyzet

Este van, este van, senki
nyugalomba,
Feketén bólint a jó kém
falombja.
Zúg a vadászrepgép, nekimegy
a falnak,
Nagyot robban akkor, azután
elhallgat.
Mintha lába kelne valamennyi
rögnek,
Lomha tányéraknák szanaszét
görögnek.
Csapong a denevér az ereszt
sodorván,
Rikolt az a szónok Csonka régi
tornán.
Udvaron fehérlik teteme
tehénnek,
Mivel a guta az imént üté meg;
Csendesen kérődzik, igen hulla
fajta,
Pedig a vasvilla nagyokat döf
rajta.

(Jakab Tamáska, 9 éves)

Hangverseny *Conciliū Musicum*

Október ötödikén a koncertatórium hangversenyek sorában egy valóban élményszerű kamarazenei estnek lehettünk részesei. A bécsi Conciliū Musicum műsorán a bécsi klasszicizmus kamaraművei alkották a vezérfonalat, emellett a hangverseny első felében az együttes vezetőjének, Paul Angernek egy műve, második felében J. N. Hummel egy táncvariációja hangzott még el. Az együttes célja a korabeli előadási gyakorlatnak megfelelően előadni klasszicista műveket, korabeli hangszereken játszani.

A műsor érdemi része W. A. Mozart egy korai D-dúr vonósnégyese (Kögl-jegyzékszám 155), Joseph Haydn szintén korai C-dúr cassatiója vonósnygyesre és Michael Haydn vonósötösre írt Divertimentója volt.

A Mozart-vonósnégyes rövid, hatásos mű, az 1772-es itáliai utazás során keletkezett 6 vagy 4 első darabja. Hatását mindenekelőtt szimfonikus karakterű megmunkálásának köszönheti. Hangzásában a K. 136-138-as divertimentókat idéző, kellemesen telt kamaraműről van szó, amelynek háromtétéles felépítése is olasz elődökre utal. Az első hegedű még nem tölt be vezető szerepet, amit az előadás is híven ér-

zékeltet, szép egyöntetűen szól a zene, egyszersemind megteremtve a hangverseny alaphangulatát.

Az öttétéles Haydn-cassatio voltaképpen könnyed hangvételi, szvitszerű darab, mely még magán hordozza a cassatio (=felvonulás) nyomát, hisz kezdő- és zárótétele a szabadtéri zenéhez felsoarakozó, majd a produkció befejeztével a helyszínről elvonuló zenészek menetelését érzékelteti. Itt az első hegedű a vezérszólamot, amit az előadás is kiemelt, de nem nyomta el a többi szólamot, ami az előadók arányérzékét és fegyelmezettségét dicséri.

A hangverseny fénypontja minden bizonnyal Michael Haydn Divertimentója volt. A szórakoztató jelleg itt a szerző komolyságával párosul. A többtétéles forma nem takar nagy végleteket, viszonylag kiegyenlített, meglehetősen tömött hangzású, sőt talán kissé fojtott kamaramű áll előttünk, ami teljességgel megfelelt az előadó együttes alkatának. Talán ez tette, hogy meglévő technikai tudásukat tökéletesen sikerült elrejtteniük az együtt-zenélés csillogó és ígöző leplebe, és elérniük az est legkönnyedebben áradó hangzását. A közönségben pedig felmerülhetett a kérdés: vajon megérdemlik-e az ifjabb Haydn-fivér művei az elfeledettségnek azt a mértékét, amiben manapság részük van?

MIT SZÓLSZ EHHEZ?

(visszajelző cédula)

Kérünk, válaszolja kérdésekre belátásod szerint, majd dobd be ezt a cédulát a magasföldszinti DOBOZ feliratú dobozba vagy a 7/B szobába! (Bármilyen észrevétellel, javaslattal is ezeket keresheted meg!)

Köszönjük!

A válaszolás módja: tégy X-et a számodra legszimpatikusabb betű után, amelyek az egyszerűség kedvéért a következőket jelentik: a. Tetszett.; b. Nem tetszett.; c. Nem váltott ki belőlem ilyen szélsőséges érzelmeket.; d. Nem is olvastam.

1. Az egész Papírrepülő, úgy, ahogy van. a. b. c. d.

2. ...szóval... a. b. c. d.

3. Sas-lik a. b. c. d.

4. Koncert... a. b. c. d.

5. Ez a cetli a. b. c. d.

Még azt szeretném mondani, hogy

MIT SZÓLSZ AHHOZ?

Ez tetszett az újságban:

Ez nem tetszett:

Ez hiányzott:

Ezzel az emberrel készítenék riportot:

Ezekről az eseményekről számoljatok be:

Ezeket a tehetségeket ajánlom figyelmetekbe:

Köszönjük szépen kitűnő, bár névtelen címjavaslataitokat, melyek a következők voltak:

Móra köz(l)öny, Móra News, Móra újság, Moralitás, Amore, Mormogó Dömlőtör, Kolesszus, Móricka, Morgazmus.

A szerkesztőség körében legnagyobb sikert aratott két

névből alakult ki a

Kolesszus^{a more}

cím.

A LEMEZ-PENZBŐL ZSIRÁFOT VESZŐNA...

Riport Pethő Zsolttal, a Satöbbi együttes "frontemberével". Figyelem! Riportalanyom válaszainak komolyságáért nem vállalom a felelősséget!

-Mikor és hogyan alakult a zenekar?

-Erre már egyszer válaszoltam egy újságírónak. A riport után megkérdezte, hogy akarom-e hallani, amikor megírta a cikket. Mondtam, hogy én nem, de a Serest biztos érdeklí, és megadtam a telefonszámát. De magamban nagyon röhögtem.

Rá két hétre az újságíró fel is hívta, és a Péter mondta neki, hogy csináljunk új riportot, mert ez a cikk nem fedi a valóságot. Azóta én nem nyilatkozhatok, mert amit mondok, az tele van badarsággal.

Az a cikk nem jelent meg, de később a Seres, mert ő egy komoly ember, írt egyet valami másik újságba, aminek az volt az utolsó száma. Lehet, hogy ezért szűnt meg... ő meg azt nyilatkozta, hogy ezt a zenekart egy Medici Katalin nevű olasz egyetemista alapította, szóval ez is hablaty...

Aztán kitaláltuk, hogy legyen egy születésnapunk április elsején. Most tartottuk a "Húszéves a Satöbbi"-koncertet a Lángban.

-Számolok, de nem húsz éves...

-Nem. Tizenegy éves, de tavaly tartottuk a húzéveset, és mivel a tizenegyet nem szo-

kás ünnepelni, felemeltük húszra. Azt hiszem, jövőre lesz a huszonöt, mert egy negyedszázad már valami, és utána jön az ötven.

-Mi lesz, ha átléptek a saját életkorotokat?

-Akkor rájönnek, hogy hazudunk. Bár így is mindenki tudta. A közönségünk elég aktív, és bekiabálták, hogy: "Hazudtok!". Néha olyan jókat kiabálnak, hogy sajnálom, hogy nem én mondtam. Eből is látszik, hogy intelligens emberek járnak Satöbbi-koncertre. Megérttem őket.

-Kik az együttes tagjai?

-Seres Péterrel alapítottuk, a többiek jöttek-mentek. Vörös Gábor, a technikusunk van még velünk nagyon régen, a többiek három-négy éve. Mindeki óbudai a zenekarban. De egyébként a Sex Action is óbudai, a Karácsony János is, és a Rolling Stones.

-Főleg az.

-Igen. Szóval Óbuda ilyen kulturális központ. Ott minden embernek van a kezében gitár, amikor megy az utcán.

-Részt vettetek a "Ki mit tud"-on is. Milyen eredményt értetek el?

-Ez még a pártállamban történt. Eljutottunk a középdöntőig. Az elődöntőben akkora sikerünk volt, hogy utána nem tudtam menni az utcán, mert mindig megállítottak. Mindeki egyértelműen aláírta, hogy a Satöbbi nyer. A lemezyárnál is elkezdődött a hajcihó. Az ilyen fesztiválok úgy mennek, hogy előre meg van beszélve minden. Felhívták a zsűri zenész tagját- azt hiszem, akkor is Benkó Sándor

volt-, hogy a Satöbbié az út, mert azzal lehet lemezt csinálni... és a középdöntőben kiestünk. Benkó Sándor nem jegyezte meg pontosan a nevet és egy másik zenekart juttatott be helyettünk. Nem lett nagylemez, de egy kislemezt azért csinálhattunk, mert mi voltunk a legjobbak.

-Tényleg olyan jók voltak?

-Hát... azért egy kicsit amatőrök voltunk, mert akkor még én billentyűztem a zenekarban. (Csak később jöttem rá, hogy nekem nem szabad, mert lefoglal és nem tudok mozogni.) Se pénzünk, se semmink nem volt. Kölcsön szintetizátorral játszottam és állványt sem tudtunk szerezni, úgyhogy egy kottatartóból alakítottam át. Állva kellett egyszerre énekelnem és zongoráznom úgy, hogy a zongora minden mozdulatra megingott, és nem lehetett eltalálni rajta a billentyűket.

Aztán rossz volt a számválasztás is. Elő akartuk adni a cukrosbácsi című számunkat, amit ott helyben letiltottak. Mi ragaszkodtunk hozzá, ezért halandzsa szöveggel elénekeltek. Engedték, de utólag visszaneézve úgy nagyon rossz volt. Pedig az eredeti szám zseniális.

-Szoktál inni a koncert előtt?

-Igen. Mi nem koncertet tartunk, hanem bulit, és bulin mindig iszik az ember. Attól szokott tönkremenni a koncert, hogy túlzásba visszük és iszonyú nagy buli lesz belőle.

-Van törzsközönségeitek, olyanok, akik utaznak is veletek?

-Igen. A múltkor Debrecenből jöttek, itt és Szegeden is voltak pestiek.

-Mindig teltház van?

-Budapesten most volt egy koncertünk, amit a menedzser úgy kötött le, hogy fix pénzt kapunk. Ott a helyszínen derült ki, hogy nem kapunk pénzt, csak ha sokan lesznek. A menedzserünk azt mondta, hogy menjünk haza. Én meg úgy gondoltam, hogy ha már itt vagyunk, akkor játsszunk egyet maximum ingyen, de akkor jó bulit csinálunk.

El is kezdtük, és az lett a vége, hogy nagyon sok néző volt és sokkal több pénzt kaptunk, mint amennyi a gázsí lett volna. Szóval most már mindig van közönségünk.

-Miért van az, hogy az együttest látszólag mégis nagyon kevesen ismerik?

-Mert mi nem vagyunk olyanok, mint azok a zenekarok, akik arra mennek, hogy csinálnak egy lemezt, nagy propagandát csapnak neki, és utána elmesélik, hogy amikor koncerteznek, az milyen sikeres. Én ismerem ezeket, és tudom, hogy van olyan turné, ahol hetven ember megy el a vidéki koncertre.

-De azért lesz végre lemezek?

-Igen. Neked elárulom, a címe az lesz, hogy: 'A világ legszebb dalai'. Jövő tavasszal lesz kész. Az is érdekes, hogy a pénzt a lemezre egy zenészalapítványtól kaptuk, és amikor javasoltak min

lami mást, mert unod. Ilyenkor ez igaz, vagy csak vicc?

-Olyankor tényleg unom. Annyi szám van... Vannak számok, amiket unok. De van, amit szeretek, csak akkor éppen nem akarom játszani. És leállítom. Ne csak a közönségnek legyen jó, én is számítok valamennyire. Nem?

-Azt szoktad hazudni, hogy három számotok van. Mi az igazság?

-Olyan ötven.

-Tényleg ennyire utáljátok egymást Péterrel, vagy csak poénból ugratjátok a másikat?

-Péternek én vagyok a legjobb barátja, és mint szerzőpáros is remekül kiegészítjük egymást. Neki nincs zenei érzéke, de nagyon jó szövegíró. Vidám abszurd szövegeket ír. Szerintem Magyarországon ő a legjobb.

-Miért vonz az abszurd?

-Ki mondta, hogy vonz? Vonz... nem is tudom. Mi más van? Nincs jobb. A többi ember, akit nem vonz az abszurd, fogja föl rosszul a dolgokat, és attól vannak a háborúk. Politizálnak megilyesmi.

-Van hobbid?

-Lenne hobbim. Például nagyon szeretnék egy Budára néző villa erkélyén fehér zongorán zenét szerezni.

-Mit üzensz az ifjúságnak?

-Vegyék meg a lemezt. Hallgassák és mondják meg még tíz embernek, hogy vegyenek ők is. Vagy csak fizessenek be a számlánkra néhány millió forintot bármilyen felhasználásra. Mondjuk vehessenek lakást,

vagy cigit, vagy fehér zongorát.

-Mit vársz a jövőtől?

-Egy fehér zongorát, boldog családi életet, gyerekeket, kiskutyát. Meg egy fehér zongorát is.

-Házasságpárti vagy?

-Nem. Mindig korainak tartom. Huszonkilenc éves vagyok és még senkinek nem kértem meg a kezét. Pedig most is erős ráhatás van.

-Hiszel valamiben?

-Persze. Abban, hogy a Sötöbbi a legjobb zenekar a világon. Ez szerintem tuti, csak a Szeresbe még nem tudtam betáplálni. Pedig neki tudni kéne, rengeteg bizonyíték van a kezében, mert mindig fellépett velem a koncerteken. Bárhol lépünk föl, ott kirobbanó siker van, de ő még mindig nem hisz a szemének.

-Mikorra tervezed, hogy felesz?

-Én ezt még nem terveztem be.

-Mi értelme annak, amit csinálsz?

-Semmi. Azt nem hiszem, hogy az utókornak ettől jobb lesz, maximum nekem meg azoknak, akik velem zenélni vagy hallgatnak minket.

Hajdu Anna Júlia

Kalasszus a more

ket, a Kovács Kriszta felszólalt, hogy nekünk már több nagylemezünk van.

-Hol?

-Hát ő úgy gondolta. Ismerte a Satöbbit, hallott róla már tíz éve is, és erre következtetett. Csakhogy mi soha nem hajtottunk rá igazán, hogy legyen.

-Pedig az azért nem zárja ki a népszerűséget.

-Nem. Mi nagyon szívesen csináltunk volna lemezt, de lusták vagyunk, és csak most lett menedzserünk, aki foglalkozik is vele.

-Mit szeretsz jobban, a Holló-színházat, amelynek szintén tagja vagy, vagy a zenekarodat?

-A Satöbbit.

-Mi az eredeti foglalkozásod?

-Hangszerésként végeztem, de egyrészt nem vettem komolyan, másrészt elment tőle a kedvem. Aztán voltam földmérő is, de az se tetszett annyira. Mindig zenész akartam lenni, vagy esetleg elfogadtam volna azt is, hogy semmit ne kelljen csinálni, hanem csak úgy lenni: bulizni meg ilyesmi. De azt nem fizetik.

-A magánéletben is 'frontember' vagy?

-Persze. Mindig is az voltam, Mindig én irányítok.

-És a barátnőd?

-Ő nem mer. Néha megpróbál, de akkor téglával megdobom. Van otthon egy rakás téglá, azzal szoktam megdobni.

-Hogyan is nevezitek az együttes stílusát?

-Nindzsa-űr-horror-pornó-kommandó-rock, vagy valami ilyesmi. Nem tudom pontosan, ezt nem én találtam ki, hanem Seres, a gitárosunk, és Vörös, a basszusgitárosunk, amikor ők is földmérők voltak, és együtt dolgoztunk.

-Ott ismerkedtetek meg?

-Nem, már jóval előbb ismertük egymást. Csak mindeki oda menekült, mert valahol kellett dolgozni, nem volt pénzünk. A Dömdödöm című szám is ott született, ilyenekkel szórakoztattuk magunkat.

-Kik a szponzoraitok?

-A szüleink. Ja, nem. A zsiráf. A többiek még nem tudják, de én a zsiráfot meg akarom venni az állatkertben. Tudod, van ez a dolog, hogy lehet pénzt adni egy állatért, és akkor az ott marad az állatkertben, de a tied. Azt találtam ki, hogy a lemez-pénzből megvevesszük.

-A többiek biztos nagyon örülnének neki...

-Szerintem örülnének. Nekik sincs zsiráfjuk. Mire másra költjük? Lakása senkinek nincs, de annyból nem is lehet venni, úgyhogy inkább elverjük valahogy. Esetleg egyszer elkérjük a zsiráfunkat az állatkertből, és megsétáltatjuk a Városligetben. Elvisszük cirkusza. De úgy, hogy leül a közönség soraiba, nézi a műsort, és néha füttyöl, mert az elefánt rosszul áll az első két lábán.

-Hát nem szeretnék mögötte ülni... Különben furcsa szokásaid közé tartozik az is, hogy koncerten leállítod a számot, hogy játsszatok va-

Programajánlat

Ki mondja, hogy itt nincs kollégiumi élet? Persze a plakátokat nem olvassa senki. Akkor most cselhez folyamodunk, hátha újságot olvasatok... Íme a választék:

Hétfő

Este 8 órakor: 'Körtánc' Filmklub
Vezeti: Székely Zsolt

Szintén este 8 órakor:
'nem-színjátszó-csoport' - Jaka
b Tamás színjátszó csoportja

Kedd

Este 8 órakor: Pillinszky-szemé-
nárium
Vezeti: Hafner Zoltán, a
Pillinszky-életmű gondozója

Este 5-től 7-ig: Szövegszer-
kesztő tanfolyam
Vezeti: Mikó Zoltán

Kéthetente (Figyeld a kilrást és a
hangosbemondót) Délszláv
táncház
Vezeti: Fodor Ferenc

1/2 9-kor Duma-party
Vezeti: Varga Zita és Lucza
Tamás

Szerda

Este 7-től 9-ig: Szövegszer-
kesztő tanfolyam
Vezeti: Mikó Zoltán

Este 8 órakor: 'A totalitarizmus
és az orosz kultúra'
Vezeti: Szőke Katalin, a JATE
Szlavisztika tanszékének
munkatársa

Este 1/2 8-kor:

A Kalendárium^{a more} újság
szerkesztőségi ülése
Vezeti: Hajdu Anna Júlia

Este 1/2 9-kor: Kollégiumi
'énekkör'
Gitározik: Hortobágyi Viktor

Csütörtök

Délután 5 órakor: Idengevezetől
tanfolyam
(meghívott előadókkal)

Este 8 órakor: Móra Filmklub
Vezeti: Erdélyi Ágnes

Este 7 órakor:
Kézművesműhely a Fonóban
Vezeti: Felter Ferencné, a
Népművészetek mestere

Szombat

Este: Rélszemű Joe játékbar-
langja
Vezeti: Varga Zita

Működik még a kollégiumban:

Kollégiumi zenekar

Vezető: Végh Marianna

Video-tár

Vezető: Takács István

Kollégiumi könyvtár

hétfőtől csütörtökig este 8-9-ig

Könyvtárosok:

Baka Tibor (4/B)

Bakonyi Eszter (16/B)

Domanovich Dóra (16/B)

Fritz Zsuzsa (33/A)

Luchmann Magdolna (33/A)

Róna Éva (15/A)

Szelei Ildikó (29/B)

Tanács Erika (23/B)

December 8-án jönnek a

Mikulások

Minden kollégista cipőjébe szaloncukrot tesznek és utána meghívják mindenkit a

Móra Mikulás Bulira

A zenét maguk a Mikulások szolgáltatják.

JÖN JÖN JÖN

November 9-én este 8 órakor

A pécsi Happy End Színház bemutatja

A. P. Csehov: Medve és Leánykérés

című egyfelvonásos tréfáit

Rendezték: Györfy Zoltán és Somos Ákos

Helye: a Móra kollégium!!

November 22-én este 8 óra-

kor a Móra kollégium aktuális társadalmi problémákkal foglalkozó előadássorozatában a skinhead-ek után ezúttal beszélgetés dr. Daniel Bruch amerikai vendégprofesszorral. Dr. Bruch jelenleg a Szociológia tanszéken dolgozik, etnikai kérdésekkel foglalkozik.

A beszélgetésen otthoni és magyarországi munkájáról, illetve a fenti témával kapcsolatos benyomásairól lesz szó.

Kolosszus ^{a more}

Készítették:

Röszkeresztette és illusztrálta:

HASDÓ ANNA SÓVIA

Szövegszerkesztette:

Mikó Zoltán

Szerkesztették:

Erdélyi Ágnes

Guttyán Tímea

Jakab Tamás

Kucsera Zsuzsanna

Medgyesi Zsolt

Szepesszentgyörgyi Ádám

TAKÁCS ISTVÁN

Bapra Zita

Felelős kiadó: Erdélyi Ágnes

Készült a 7/B-ben,
120 példányban